

РЕШЕНИЕ

№ 4519

гр. София, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 27.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4783** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на В. И. М. срещу Решение №Р-ДОИ-4/10.03.22 година, издадено от директора на Регионалната здравна инспекция-К., в частта му, с която е постановен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по точки:3 и 4 от Заявление с вх.№93-4/24.02.2022 година и срещу мълчалив отказ по т.2 от същото заявление.

Жалбата е подадена до АС-Кюстендил и по нея е било образувано адм.дело №113/2022 година. С Определение №234/23.05.22 година АС-Кюстендил е изпратил делото по подсъдност на АССГ.

С писмения отговор по жалбата, инкорпориран в съпр.писмо по изпращане преписката на съда, ответникът оспорва основателността на жалбата. Твърди, че изричният отказ е законосъобразен, защото е налице хипотезата на чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ. Не изразява становище по основателността на жалбата срещу мълчаливия отказ по т.2 от заявлението.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателят се представлява от ад.Н., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждане на разноски, съгл.списъка по чл.80 ГПК, вр.чл.144 АПК, който прилага.

Ответникът не се представлява и не изразява становище по жалбата. След обявяване на делото за решаване, а именно на 29.06.22 година е постъпила молба, изпратена по

почтата на 24.06.22 година, от процесуалния му представител-ст.юрисконсулт В. за недаване ход на делото. В з.з. на 29.06.22 година съдът намери молбата за неоснователна, поради липсата на кумулативните предпоставки по чл.139, ал.1 АПК, и не отмени хода на устните състезания по делото.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало по Заявление с вх.№94-4/24.02.2022 година, с което жалбоподателят е поискал предоставяне по реда на ЗДОИ на следната информация

1. Да бъде предоставен препис от съответната заповед за сформирание на комисия за разглеждане и оценка/преценка на постъпилите в срок и отговарящи на изискванията по обявената на сайта на представляваното от Вас РЗИ покана за закупуване на бързи антигенни тестове за провеждане на изследване за S.-CoV- от 10.01.2022 г. оферти.

2. Да бъде представен препис от документи, удостоверяващи използваната методика за работа на комисията за разглеждане и оценка на постъпилите в срок и отговарящи на изискванията оферти по обявената на сайта на РЗИ покана за закупуване на бързи антигенни тестове за провеждане на изследване за S.-CoV- от 10.01.2022 г. оферти.

3. Да бъде предоставен препис от документ/и протокол/и, удостоверяващи класирането на одобрените участници по критериите публикувани в покана за закупуване на бързи антигенни тестове за провеждане на изследване за S.-CoV-2 от 10.01.2022 г.

4. Да бъдат предоставени преписи със заличени лични данни от сключените договори между Възложителя РЗИ-К. с физически и юридически лица, които отговарят на изискванията на чл. 77, ал. 1 или ал. 2 от Закона за медицинските изследвания /З./ по публикуваната покана за закупуване на бързи антигенни тестове за провеждане на изследвания за S.-COV-2 от 10.01.2022 година

С Решение №Р-ДОИ-4/10.03.22 година, издадено от директора на Регионалната здравна инспекция-К. е предоставена информацията по т.1 от заявлението; по.2 от заявлението липсва произнасяне, а по т.3 и т.4 от заявлението е постановен изричен отказ, аргументиран с липсата на съгласие на третите лица, до които се отнася-чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ. Изложено е и това, че за исканата информация не е налице наделяващ интерес по смисъла на § 1, т.6 ДРЗДОИ, без да се излагат съображения защо органът приема, че информацията няма да допринесе за разкриване на корупционни действия или злоупотреби с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на РЗИ-К..

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а разгледана по същество е изцяло основателна:

1.По отношение оспорения мълчалив отказ по т.2 от заявлението:

Разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. При анализа на законовите разпоредби относно реализацията на тези отношения се налага изводът, че задълженият субект по чл. 3 от

същия закон дължи мотивирано писмено произнасяне. Този извод се потвърждава от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, както и от чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ, въвеждащи изисквания за форма и съдържание на административното решение и връчване на решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Следователно, налице е законов императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, същият закон се прилага за достъп за обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, каквато според легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Както е възприето в съдебната практика за субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, какъвто несъмнено е ответникът, е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична.

В съответствие с установената съдебна практика, при подадено заявление по ЗДОИ, задълженият субект дължи произнасяне с писмен акт по образуваното пред него административно производство, с който да се произнесе „по редовността, допустимостта и основателността на искането“ /Определение № 14029/24.11.2014г. по адм.дело №13311/2014 г. на ВАС, V, постановено по настоящото дело. / както и Определение № 6655 на ВАС по адм. д.№ 556/2009 г., III о; Определение №5670/25.04.2014 г., постановено по адм.дело №4701/2014 г. по описа на ВАС, VII о., Определение №14029/24.11.2014 г., постановено по адм.дело №13311/2014 г.и др. / В случаите, когато задължените субекти по чл. 3 от ЗДОИ не се произнесат в срок по подадено пред тях заявление за достъп до обществена информация е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК.

Изложеното налага извода, че единствената призната от закона възможност за процедиране на задължения субект е да постанови изричен акт по подаденото до него заявление за достъп до обществена информация, като писмено уведоми заявителя за това. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим. Характерът на исканата информация и редът, по който следва да се предостави, са обстоятелства, които следва да бъдат съобразени от административния орган при преценка на основателността на искането. За пълнота на мотивите обаче, следва да бъде посочено, че поисканата с т.2 от заявлението информация е обществена, във вида на служебна обществена информация по см. на чл.11 ЗДОИ- информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. По отношение на нея е налице надделяващ обществен интерес. Съгласно § 1, т.5 от ДР на ЗДОИ, по смисъла на този закон: „Не представляват „производствена или търговска тайна“ факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. До

доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато тя: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; д) опровергава разпространена недостоверна информация, засягаща значими обществени интереси; е) е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3. „Надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3-§1, т.6 от ДР на ЗДОИ.

За съда няма никакво съмнение, че в условията на пандемия, която не е приключила, доверието на гражданите в институциите и адекватността на управленските решения и мерки е от изключително голямо значение за успеха на усилията за окончателното овладяване на пандемията с COVID-19. Общественият интерес изисква обществото да разполага с максимално детайлна информация по случая, което освен това обезпечава прозрачността в изразходването на публични средства и отчетността на субектите по чл.3 ЗДОИ.

С оглед на изложеното, оспореният мълчалив отказ се отменя, а делото като преписка, в тази част, се връща на задължения субект за произнасяне в 14-дневен срок с изричен акт.

2. По отношение оспорения изричен отказ по т.3 и т.4 от заявлението:

Оспореното административно решение, в оспорената му пред съда част е издадено компетентен орган-директора на Регионалната здравна инспекция /РЗИ/-К.. Държавната здравна политика на територията на областта се осъществява и организира от регионална здравна инспекция. Регионалните здравни инспекции са юридически лица на бюджетна издръжка към министъра на здравеопазването, със седалище населеното място - административен център на областта. Регионалната здравна инспекция се ръководи и представлява от директор, /чл.7, ал.1, чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 от Закона за здравето/. Следователно директорът на РЗИ-К. е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ и е компетентният по чл.28, ал.2, предл.1 ЗДОИ орган да се произнесе по искането.

Спазена е привидно установената форма за административния акт-чл.59, ал.2, вр. ал.1 от общия процесуален закон-АПК, доколкото в специалния приложим закон-ЗДОИ не е предвидено нещо различно. Актът е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му. За част от мотивите на органа, съответно на задължителната съдебна практика, се приемат и съображенията, съдържащи се в документите от преписката по издаването на акта. Допустимо е мотивите за издаването на акта да се съдържат в отделен документ, подготвящ неговото издаване или дори, но най-късно в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща за разглеждане в съда /Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на

ОСГК на Върховния съд; Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., ОС; Постановление на Пленума на Върховния съд № 4 от 22.09.1976 г./.

Целта на мотивите е да се разкрият съображенията, по които е издаден административния акт, което от една страна дава възможност на съда да упражни ефективен съдебен контрол върху законосъобразността на акта, а от друга осигурява на страните - адресати или заинтересовани от него своевременно да организират защитата си.

В случая изложените фактически съображения са недостатъчни-по отношение липсата на надделяващ обществен интерес те имат чисто декларативен характер, а освен това са и неверни. Освен това във фактическите съображения на органа в нарушение на чл.35 АПК не са обсъдени и не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. По делото не е спорно, че исканата с т.3 и т.4 от заявлението информация се съхранява в администрацията на органа. Исканата информация е обществена- свързана е с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължения по ЗДОИ субект. В случая несъмнено търсената информация има характера на служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 във вр. с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ – касае се за информация, която се създава по повод дейността на органа. Налице е и надделяващ обществен интерес, като съображенията на съда са същите, като вече изложените по отношение оспорения мълчалив отказ в т.1 по-горе. След като информацията е дължима при условията на надделяващ обществен интерес и по арг. от чл.37, ал.1, т.2, предвиденото в тази хипотеза ограничение отпада.

По изложените съображения, съдът намери жалбата за изцяло основателна.

При този изход на спора, искането за разноски на жалбоподателя е основателно. Ответникът следва да бъде осъден да му заплати сумата в размер на 10 лева-заплатена държавна такса разноски-чл.143, ал.1 АПК. На процесуалния представител на жалбоподателя-адв.И.-А. Ч. Н., осъществил процесуалното представителство на основание чл.38, ал.1, т.3 ЗА, ответникът следва на основание чл.38, ал.2 ЗА да заплати възнаграждение, което съдът определя в размер на 500 лева-чл.8, ал.3 от наредба №1от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.Определеният минимален размер е съобразен с проведеното по делото едно заседание, както и с типичната за този вид дела фактическа и правна сложност.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.143, ал.1 АПК и чл.38, ал.2 ЗА, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на директора на Регионалната здравна инспекция-К. по т.2 от Заявление с вх.№93-4/24.02.2022 година, подадено от В. И. М..

ИЗПРАЩА преписката в тази част на директора на Регионалната здравна инспекция-К. за произнасяне с изричен акт при съобразяване със задължителните указания по прилагането на закона, дадени в мотивите към съдебното решение.

ОТМЕНЯ Решение №Р-ДОИ-4/10.03.22 година, издадено от директора на Регионалната здравна инспекция-К., в частта му, с която е постановен изричен отказ предоставяне на достъп до обществена информация по точки 3 и 4 от Заявление с вх.№93-4/24.02.2022 година, подадено от В. И. М.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА преписката в тази част на директора на Регионалната

здравна инспекция-К. за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по прилагането на закона, дадени в мотивите към съдебното решение.

ОСЪЖДА Регионалната здравна инспекция-К. да заплати на В. И. М. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 10 /десет/ лева, разноси по делото.

ОСЪЖДА Регионалната здравна инспекция-К. а да заплати на адвокат И.-А. Ч. Н.-САК, БУЛСТАТ[ЕИК], сумата в размер на 500 /петстотин/ лева възнаграждение за осъщественото от него процесуално представителство по чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване /чл.40, ал.3 ЗДОИ/.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: